

Lordul John

George Coșbuc

Se zvonise prin ziare
Că-n Irlanda e-ntr-un sat
Un bărbat grozav de tare.
Lordul John, prinzând de veste
Cine e și de-unde este,
Pleacă-n grabă ca să vadă
Dacă e adevărat.

Ca mulți lorzi de viță veche
Din întunecatul Nord,
Lordul John e-ntr-o ureche:
Fluieră pe drum și cântă
Și e cel dintâi la trântă.
Și-i voinic fără pereche
Și e cel mai tare lord.

A găsit în urmă satul;
Pe țăran el l-a găsit
Ocupat cu măturatul
Curtii. Și, ochindu-l bine,
Lordul drept spre dânsul vine
Și descalică degrabă
Fără a zice „bun sosit”.

Ș-apoi gata de luptare!
- „Tu ești Willy Spucker?” - „Eu.”
- „Spun că ești grozav de tare
De ți-a mers cuvânt prin lume,
Eu din Londra vin anume,
Să ne punem la-ncercare.
Trântă deci cu tine vreau!”

Willy Spucker se crucește,
Simte palmele că-i ard,
Leneș târnul și-l proptește;
Scurpă-n palme și se-ntinde
Și pe lord de brâu îl prinde,
Sus o dată-l răsucește
Și-l azvârlă peste gard.

- „O să stau acum cu tine
Să mă lupt... Mai vrei ceva?
Auzi tu, cu ce gând vine!”

Lordul John privind cu jale
Și ținându-se de șale:
- „Să-mi azvârli, te rog, creștine,
Și cel cal, să pot pleca!”